

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПІСЛІ В КРАЮ:
Місечно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 35 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Звичайна адреса 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Нова поворотна хвиля голоду на Україні.

РЕВЕЛЯЦІЯ КОРЕСПОНДЕНТА КАНАДІЙСЬКОГО ЩОДЕННИКА „ДЕЙЛІ СТАР“ П. ПІЕ-
РА ВАН ПАССЕНА З КИЇВА ПРО ГОЛОД НА УКРАЇНІ.

Канадійський громадянин, кореспондент що-
денника „Дейлі Стар“ (Торонто, Онтаріо) п.
Пієр Ван Пассен опублікував у тому щоденнику
дня 13. листопада допис із Києва п. н. „Збіже-
вий совітський податок вважають причиною
злиднів селян“. У цьому дописі, датованому:
Київ, 25. жовтня 1933, читаємо дослівно так:
„Не зважаючи на врожай цього року „ро-
сійське“ населення стоїть перед дальшим ро-
дом великих злиднів. Старі селяни, що пере-
жили голод минулої зими, певні, що перед ни-
ми стоїть нова муча, „ще страшніша“, як мин.
року. Деякі відповідальні члени комуністичної
партії, запевнившись, що ніхто їх не підслухує,
признають, що стан голоду рішучо неминує
у сезоні 1933—1934.

„Причиною цього чудовища, голоду серед
достатку, є спосіб, у який уряд збирає збіжевий
податок. Рішучо забороняють, щоб
лишити сільським околицям на Україні на жит-
тя. Протести нічого не помагають.

„Високі урядовці комуністичної партії на
Україні, які зібрані на відвагу і посміли ска-
зати, що нова система збирання збіжа руйнує
селян і допроваджує їх до злиднів та голоду,
просто тратають свої становища. Заславський,
Карачевський і Рибак, — ці прізвища на устах
кожного в Києві. Це три урядовці, що наражу-
ючи своє життя, повідомили Москву про руй-
нівський спосіб збирання збіжа. За це усунули
їх зі становищ і обвинили, що вони „троцькі-
сти“ та „контрреволюціонери“. За ними пішли
мари менших урядовців. Десятки тисяч членів
викинено з комуністичної партії на Україні з
вакату автократів з Москви на протязі кількох
останніх тижнів. Обвинувачення проти них
можна означити коротко одним словом: крити-
зували. Наякнани виглядами на другу зиму го-
лоду, вони поважились сумніватися у правиль-
ність способів збирання збіжа.

„Недобронадійні селяни (це ті, що не є у
„колективах“) звесь час побоювалися, що но-
вий многонадійний декрет цього року має в со-
бі гачок. Гачка не видно було, доки збирачі не
прибули на місце. Декрет говорить про зби-
рання означеного податку. кодо 30 відсот. збо-
ру. Це лишалося селянам 70 відсот. збору для їх
власного ужитку і на насіння. Надвишку вони
мали б продавати на відкритім ринку. Опові-
щення цих нових умовин мин. весни викликало
почуття краших надій, які скріплювала преса
та заява Сталіна, що дні злиднів селян вже ми-
нули.

„Тепер, коли урядові збирання збіжа є в
повнім розмаху, показується, що декрет не ли-
шає селянам 70 відсот. збіжа, тільки двадцять,
п'ятнадцять, десять і п'ять відсот., або і зовсім
нічого, як де і в якій окрузі. Збирачі беруть на
вагу, скільки дійсно зародило збіжа. Вони
держаться паянів посіву, які були уломені вже

давненько в канцеляріях збіжевого тресту. У
численних округах багато менше засіяно, ніж
урядово плановано, але обчислення збору все-
одно мають бути виконані, а це відбивається на
селянах.

„Уряд складає вину за різницю між обчис-
ленням, скільки мало виродитися збіжа і скільки
дійсно виродилося, на ворогів уряду, куркулів
та шкідників. Тих людей обвинувачується, що
вони нароком сіяли менше ніж уряд сподівався.

„На ділі в багатьох околицях селяни по-
вмирили з голоду, а останні буди за слабі, щоб
засіяти поля. Всетакі збирачі вимагають, щоб
ім дати таку скількість збіжа, якби кожний
акер землі зародив стільки, скільки йому при-
писано в обчисленнях.

„Що вже селянин вважає за своє, чим може
розпорядитись по своїй волі, збирають знов
урядові збирачі, які виконують декрет букваль-
но. Тому, що збирачі найзавзятіші члени партії,
а член партії бачить у кожному селянині явно-
го або тайного ворога уряду, то можна собі
уявити, що йому не показують багато лагідно-
сти при збиранні збіжа.

„Тут треба додати, що „колективні“ госпо-
дарства не роблять винятку. Відтам також бе-
руть податок на основі того, скільки мало бути
засіяно, а не на основі того, скільки в дійсності
зібрано.

„Один член партії, що заслугує на довіру,
старий революціонер з Москви, який за царя
сидів 20 літ у тюрмі і втік з частину України,
як урядовий інспектор господарств, сказав
мені, що з причини безпощадного збирання
збіжа багато „колективних“ господарств опу-
стіло, бо робітники полишали їх з огірченням.

„Є села, де не остало ані одної живої ду-
ші“, — сказав він. „Всі дома порожні“.

„Цей вислів повторило мені кілька інших,
про слово яких не маю причини сумніватися.

„З другої сторони урядники на питання від-
повідають, що все іде чудово і цілком згідно
з планом. Виходити із запереченнями, на під-
ставі особистих спостережень, або на основі
свідчень людей, які повинні знати, що кажуть або
повторювати темні поголоски, значить віража-
тися на підозріння. „Наші вороги працюють
над затроєнням публичної opinio“ — гово-
ряться.

„Та який би не був погляд урядовців, факт
остає фактом, що селяни певні, що засоби, які
лишаться їм після заплачення податків та зво-
роту давніших позичок, цілком не вистарчать
їм на надходячу зиму. А що вони не говорять
цього на жарт, доказує факт, що вже почалась
нова мандрівка десятків тисяч людей із сіл до
міст. Коли уряд не припинить напалу, сільські
округи лишаться без людей у зимі і на весні
і кампанія засівів знову лишиться позаду
паяну“.

Комунікат Української Парляментарної Репрезентації.

Тому, що послані д-р В. Загайкевич, О. Луць-
кий, С. Хруцький, Д. Великанович і М. Рудниць-
ко і сенатори д-р Л. Горбачевський і інж. Ю. Пав-
ликоский дістали від Української Парлямен-
тарної Репрезентації доручення працювати в
усіх більших комісіях союму і сенату, патні пові-
тові організації й установи в часі соймової сесії

звонять запрошувати названих послів і сенато-
рів на всіяні наради в край тільки через Президію
Української Парляментарної Репрезентації і
то за попереднім оголошенням найменше на 10
днів.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ
РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

Троцький закладає нову комуністичну партію.

Пієр Ван Пассен, кореспондент щоденника „Ді-
ло“ (Торонто, Онтаріо), переіхав із Соцістського
Союму до Женеви і звідти після кількох дописів.
В одному пише, що Лев Троцький, котрий тепер
живе у Франції, має вже тепер у західній Європі
15 часописів і що він закладає нову комуністич-
ну партію і Четвертий Інтернаціонал. Троцький
зачинає рішучу боротьбу проти Сталіна, який
уважав і заслав на ватори 200.000 комуністів,
однодумців Троцького, та проти завареного Тре-
тього Інтернаціоналу в Москві.

у партію і Четвертий Інтернаціонал. Троцький
зачинає рішучу боротьбу проти Сталіна, який
уважав і заслав на ватори 200.000 комуністів,
однодумців Троцького, та проти завареного Тре-
тього Інтернаціоналу в Москві.

Ширіть наш часопис!

Одинокий
успішний при гемороїдах
ГЕМОРИН кляве
HEMORIN

НЕ ЗАБУДЬТЕ, ЩО НАЙДАЛЬШЕ ДО
25. ГРУДНЯ Ц. Р.

мусите викупити свою будинкову полісу на
1934 рік у приналежній агенції

ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

14 дешевих днів

40% знижка цін на всілякі товари
благатні і білизняні

Для приміру подано:

Фланель білизн.	0.60	Полотна	0.60
Фланель піджам.	0.75	Линка на плашт.	0.70
Фланель в лийн. з зори	1.—	Зелір на сорочки	0.80
Бая двостороння	1.70	Попеліна	1.30
Вельвет і шпрукси	1.75	Полотно на прост.	1.30
Ваталина	1.50	Хустинки до носа	0.20
Шев'юти на мундурки	2.25	Ручники вафлеві	0.35
Шев'юти на убрання	2.75	Ручники кулеві	0.60
Воана на сукні	3.—	Пошевки	2.40
Сукна лешат.	3.25	Капи і обруси	2.75
Вовна на плащі	5.—	Підлики ковар.	5.50
Паван	3.50	Колдари сатинові	9.—
Коши	3.50		

УВАГА: Билети до Великого Театру і Різно-
родностей в партері як премія при закупі това-
ру від 15 зол., а від 5 зол. билети до кін Палає,
Аполло, Атлантик і інших.

Галицький Магазин Новостей
Львів, Галицька 15.

Навіщо їм потрібна
закордонна комісія?!

Цікавий відгук міжнародних подій — на соймо-
вому терені.

Варшава, 12. грудня 1933.

Вчора, в першому дні відновлення цього-
річної осінньої соймової сесії, 11 членів закор-
донної комісії союму вислало до голови тієї
комісії, кн. Януша Радзівіла, такого листа:
„Згідно з 76 ст. регуляміну звертаємося оце до
п. голови скликати соймову комісію закордон-
них справ впродовж 48 годин від отримання
цього листа. Остання дебата комісії про закор-
донну політику на підставі експозе п. міністра
закордонних справ відбулася 22. лютого ц. р.,
себто десять місяців тому. Від того часу події
у міжнародній політиці і польській політиці на
міжнароднім ґрунті були не тільки важні, але
просто переважні, а тепер вони особливо дають
себе відчувати. Закордонна політика була теж
у тім періоді і дальше є в інших державах пред-
метом многократних і основних парламентар-
них дебат, коли тимчасом у нас сойм Річнопос-
политої не мав змоги тими важними справами
займатися. В тім стані річей вважаємо негайну
дебату у комісії закордонних справ річю ко-
нечною.“ Під повисшим листом підписалося 5
послів — ендеків, три лядовці й по однім ХЛ,
НПР і ППС. Стаття 76, на яку підписані покли-
куються, каже так: „На домагання одної тре-
тини членів комісії голова має скликати засі-

Думку схопити, але вона втисла у лінійні ті склади не дуже правильної, наслідуваної. Це слово „палати“ належить до слів „яке буде“ а не до „ненатхненних думай“, епітет „чорна“ теж задалеко відбіє від „крови“, тільки з огляду на риму. Останні дві строфи, що в одних реченнях мають за багато родових відмінків і належить перекладаєвати. Початкове „отак“ повинно відтворювати на якийсь порівняння — воно ладно. Пробуємо схопити образ: Життя тарчача смачно, як смак м'яса на кухні, а життя обиди, як

СМЕРТЬ ВОЛОДИМИРА ЛЕОНТОВИЧА.

10. грудня помер у Празі відомий український письменник і громадський діяч Володимир Миколович Леонтович.

Народився він 24. липня 1866 р. на хуторі Дріхонині, на Лубенщині; батько його був малий землевласник, а мати походила з роду Альбранд, французької еміграційної родини в часів першої французької революції.

В. Леонтович вчився спочатку в лубенській гімназії, а потім в прилуцькій. Після закінчення правничого факультету московського університету (1888 р.) займався господарством в маєтку батька. З 25-літнього віку аж до революції 1917 р. був радником лубенського повітового та полтавського губерніяльного земства, а також почесним мировим суддею.

Національна свідомість пробудилася у В. Леонтовича під час студентського життя в Москві, де він гостро відчув різницю в звичаях і власті українців і росіян. Цю свідомість згодом зміцнив в ньому Василь Симиренко, відомий український меценат, що був одружений з тіткою В. Л.-ча. В. Симиренко увів Л.-ча в українські кола та познайомив з проф. Антоновичем, до якого Л.-ч завжди ставився з глибокою пошаною. Згодом В. Л. став членом „Старої Громади“ в Києві та ТУП-у (Товариства українських поступовців).

Перше оповідання В. Л.-ча „Солдатський козачок“ надруковано в Галичині 1901 р. коштом В. Симиренка. Там вийшло й друге його оповідання „Лани й люди“ та окремим виданням „Per pedes apostolorum“. Далі В. Л.-ч співробітничав у „Зорі“, „Кіевській Старині“, „Літературно-Науковому Віснику“, „Громадській Думці“, „Раді“, „Українському Голосі“ і ін. Деякі оповідання В. Л.-ча увійшли в збірки „Старе й нове“, „Оповідання“, т. 1. (Київ, 1918 р.), „Оповідання“ (Львів, 1930 р.).

1906 р. В. Л.-ч був одним з трьох видавців — поруч з В. Симиренком та Е. Чикаленком — першої щоденної української газети на Наддніпрянській Україні „Громадська Думка“, а потім матеріально підтримував газету „Раді“, яку видавав Е. Чикаленко. 1917 р. В. Л.-ч був деякий час членом Української Центральної Ради від ТУП-у, а в жовтні 1918 р., як кандидат Українського Національного Союзу, ввійшов до складу гетьманського кабінету Ф. Лизогуба міністром земельних справ. На цій посаді В. Л.-ч пробув лише з місяць, і за цей час підготував проект земельної реформи, але цей проект так і не ввійшов у життя. Після окупації України більшовиками В. Л.-ч виїхав за кордон. Останні роки В. Л.-ч жив у Празі разом з дружиною, донькою українського філософа В. Несевича, та сином, який недавно розпочав курс викладів з історії українського державного права в Українському Науковому Інституті в Берліні.

Личних дум, — на обміті пручання, змагу й легів — заковув в карбовані, тверезі рядки сонетів, у спокій суворих ямбів...

Залиши питання, чи можна заковувати цей тум у спокій..., всеж таки весь образ западо плутичній, ароджений не уявою, а надто великою тайлькістю слів, що їх поет хотів убрати у квадрати строф.

В інших строфах надбудуємо зайво повторені слова, якби „шпунти“, що заповнюють вільне місце

І знаю деє осні пенатаї в тижі
літає осінь деє кризаві азарі...

Або

Все кризаві осінь має, племе
і вже деє в золоті таї
і знов жання журавлине
об грати азарімо мої.

Та ш дрібні недогляди рідкі. Там, де нема зматання з вибраною формою Кравців знаходить повільний вислів у безпосередній настрійній ліричній, без потреби боротись за думку:

Тріпочеться і рветься серце
і раниться до грат, як штах,
сповити прагне хоч хвалічку
на захисних твоїх руках.

Та, як прийду до тебе, несе
не зажури тебе в на мить —
Та не дивлячись, що серце,
моє штах скривавлений тремить.

Збірка замітна літературна поява за останні роки. Можна би тільки не погодитись із її заголовком: „строфи“ це не рівнозначне поняття з сонетами, які теж складаються й строф.

М. Р.

Тяжкі матеріальні умовини еміграційного життя, постійні хвороби дружини та синів дуже підірвали здоров'я В. Л.-ча, але всеж В. Л.-ч до останнього дня не покидав літературної праці. На еміграції видав „Спомини утікача“ (1922 р.), „Хроніка родини Гречок“ (1922 р.), „Оповідання“ (1930 р.), та співробітничав у „Тризубі“, де він огляд сучасної української літератури з краснот писемства („Літературні опостереження“ за псевдонімом „Давній“). Ще в останньому ч. 44 „Тризуба“ з 3. грудня п. р. знаходимо статтю В. Л.-ча, присвячену оглядові збірки оповідань Любченка „Вона“. Залишилася ціла низка праць В. Л.-ча в рукописах, в тім числі „Спомини“, які покінчив призначив для видання Українським Науковим Інститутом у Варшаві.

Перебуваючи в Празі, В. Л.-ч брав також участь у громадському житті, був він головою товариства ім. св. Володимира та ардіна візитував деякі наукові й літературні збори; ще в червні п. р. В. Л.-ч виступив зі спогадами про М. Коцюбинського на академії, яку організував Союз українських журналістів і письменників на чужині.

Через тяжкі умовини еміграційного життя В. Л.-ч не міг уділяти більше часу громадській праці поза тим, який залишався у нього вільним від літературної праці, що давала йому духовний відпочинок і деякий заробіток.

Щіж умовини й причинилися до передчасної смерті В. Л.-ча, вірного сина України.

Ст. Сірополько.

Тогаль ділає скоро

при: ревматичних болях, подагрі, болях і рві в сугавах, мігрєні, невралгії, грипі і простуді. Тогаль втихомирює болі і приносить полегшу, при чому не ділає побічно ні відемно на серце і шлунок. Вже від більш як 15 літ з успіхом уживають при тих недомоганнях таблетки Тогаль. Тисячі тих, що терплять вернуло собі здоров'я при допомозі Тогаль. Тогаль не дає при-збируватися сечовому кварсові і тому в зародку побороє ті недомогання. Спробуйте і пере-конаєтеся самі ще нині і купіть негайно в най-ближчій аптеці Тогаль. Однак треба звертати пильну увагу на ненарушене оригінальне опа-кування. Ціна 2 зол.

52/4

Французський уряд надумується.

ПАРИЖ, 13. 12. ПАТ. „Пті Паріаїєн“ подав деякі подробиці вчорашнього засідання ради міністрів, на якому в привілі президента республіки Поль Бонкур ареферував рапорт амбасадора Франсуа Поппета про хід розмов з канцлером Гітлером. Часопис стверджує, що Поль Бонкур навів всі обставини, які супроводили берлінську розмову і понавив раду міністрів зі станови-щем англійського уряду та результатами візиту поглядів з урядами Бельгії, Малої Антанті й Італії. Свої інформації доповнює „Пті Паріаїєн“ завагою, що відомлення радою міністрів поста-нови в справі закордонної політики до другого засідання арозуміле, бо всі порушені справи ви-магають довшої уваги, щоб могло застати од-нодушне вирішення всіх членів кабінету

Нові українські кооперативи.

Ревізійний Союз Українських Кооператив прийняв дня 13. XI. п. р. у свої члени такі нові кооперативи: 1) „Ошадність“, кред. кооп. з обм. 3-кр. відповід., Криве (пов. Бережани); 2) „Українська Селянська Каса“, штах.-кред. кооп. з обм. відповід., Яворів (пов. Бучач); 3) „Вдність“, кред. кооп. з неом. відповід., Джурків (пов. Голосівка); 4) Шалничо-кредитова Спілка „Селянська Поміч“, кооп. з обм. відповід., Доброгошів; 5) „Селянська Шалниця“, кооп. з неом. відпов., Давидів; 6) „Ошадність“, кооп. з обм. відповід., Вороблєвичі (пов. Доброшів); 7) Хліб. С-ка для зап. зак. і збуту „Згода“, кооп. з обм. відповід., Лдаїве (пов. Казуш); 8) Кооператива для виробу і збуту вауття „Дерма“ з відповід. уділами Коломий; 9) „Українська Шалниця“, кред. кооп. з обм. відповід., Зелена (пов. Козичинці); 10) „У-

країнська Райфаїєнська“, кооп. з обм. відповід., Година (пов. Мостиська); 11) „Кооперативний Гу-цульський Банк“, кооп. з неом. відповід., Мику-личин (пов. Надвірна); 12) „Українська Райфаїєнська“, кооп. з неом. відповід., Задвіре (пов. Чернішів); 13) Кред.-шалничо-ка „Ошад-ність“, кооп. з обм. відповід., Волесин (пов. Со-каль); 14) „Районова Молочарня“, кооп. з відп. уділами Денівка; 15) „Українська Шалниця“, кооп. з обм. відповід., Березовиця Велика (пов. Тернопіль).

Як бачимо, є це головню шалничо-кредитові кооперативи. Наше село вілчує велику недо-стачу грош і само старається допомогти собі в су-часній господарській скрутї, організуєши зрібай ошадність і абираючи в той спосіб у своїх креді-тових кооперативах фонди для кредитів.

Вибори по наших містах.

(Звідомлення з міст).

ВИБОРИ В СТРИО

Місто Стрий поділи на п'ять виборчих округів і подбали про те, щоб ці округи були викроєні спеці-ально до польських потреб і мандати відповіли для них розділені; у виборчих листах бракувало багато на-ших виборців. Подбали теж, щоб провірвання лист нам утруднити, а про відписання листів для нашого ви-борчого комітету не було наз'я мови, так що ми зго-ри передбачували заобуття малого числа мандатів, хоч нас ще нині є навіть по польській статистиці 25 проц. автохтонів. Тут зазначую, що польська історія Стрия Прохаски, азізана недавно накладом міста, каже, що перед 150 роками було в Стрию 1380 мешканців. З то-го було 1.000 гр.-кат., 300 рим.-кат. і 80 жидів. Але ки-риня, заініційована перед тижнем і ведена також у дві виборів амбітним Івашковом Іваном, та все вище ска-зане доконали свого. А треба знати, що Івашків, хоч був поставлений в III. округі в листі на другім місці, цілком певно був би вибраний, якби розбивавську енергію лужив був у напрямі справляджування виборців до виборчої урни. А тимчасом він своєю „роботою“ де-моралізував своїх сателітів, котрі счеркували ітліз-гентів, яких їм неспотрібно, як казали, і знеохотив ба-гато українських виборців, які не йшли до голосуван-ня. Через те анбрано у нас 18 поляків, 11 жидів і з'ясо-го трьох українців, а саме: о. Вісочанського і двох ні-шан: Дибу Володимира і Чабана Миколу. Велика шко-да, бо можна було вибрати найменше вісім (попівки да-вали шість мандатів). Очевидно — злилися без манда-ту й Івашків Іван зі своєю тріагою і журую, хто то буде заступати мішанські інтереси в міській раді — без нього...

ВИБОРИ В СЯНОЦІ.

На поклик д-ра В. Блазницького з'їхався україн-ське громадянство в дні 21. листопада п. р. на мірзду, на якій вирішено однодушно йти до виборів самостій-но. На вразі вибрано ширший комітет, який на своїх сходинах у дні 26. XI. п. р. памітна кандидатів на рад-них у п'ятьох виборчих округах. Саме місто Сяніч по-ділено на 6 виборчих округів з правом вибору 21 рад-них. Одначе через слабу підготовку міського грома-

дянства до виборів зголошено українські листи лиш у двох округах, а саме в II-й і VI-й і на них по одному радному. Зголошення українських лист зазначило „батьків“ міста і надто їх полемізувало. Це була не-сподіванка. Перед виборами жертували „батьків“ мі-ста українському громадянству один мандат радного лист то „старорусина“, бо моваля, „старорусина“ біль-ше в Сяноці, як українців. І дійсно на проурядовій ліс-ті в першій окрузі помістили кандидатуру д-ра Евгєна Шалницького, але при виборах „союзники“ посеред-лювали з шарточем назвише небажаного ім д-ра Ша-тинського, якому пошастило просочити листи не за-ступника. Ось яка нагорода стринула наших „русских“ за вірність своїм союзникам і покровителям!

Зате проти українських листів і виборців, які підпи-сали наші листи, повели налітку, черпаючи засоби бо-ротьби з джерел дематогії. Залучування виборців та обійняком групою на вербі не було ніяк. Вже саме зголошення українських листів — це, моваля, прогидер-жавний каргидний ачинок. Але ось нам жиника фак-тів. Член виборчої комісії VI-го округу Антої Віль-та заступник тож комісії Кароль Крупа ходить по ха-тах та обіцяють для бідних виборців деревоз з магіс-трату безлатно. І дійсно деякі задікані та неспіаомі виборці поіпідписували підсуданий їм папір, себто: — як опісля виявилось — заяву, що стагають свої підпи-си з української листи. Зновуж Йосиф Курек, урядо-вель скарбового уряду акція ту мововозів, негайно на-другий день по зголошенні української листи залякує вибор-

Гарну церу і її свіжість

осягнеє уживаючи щоденно сухого крему під пудер „АЛЬОЕ“. Припис уживання і раціональ-ного масажу в середині опакування.

Фабрика АЛЬОЕ виробляє рівнож крем товстий (спортовий), пасту і порошок до зубів.

На днях появиться у значно збільшеному форматі

черговий, святочний випуск

ЛІТ. НАУК. ЖУРНАЛ „Дзвоник“

за листопад та грудень ц. р.

Замовляти: ДЗВОНИ — Львів, Японська 7, І.

их, біду вдову, що її син негачий звільняє від праці в горішній, якщо вона з донькою не стягнуть своїх підписів з машої лісти. А смер. поділяв Зомбек змішав з затурканого мішанина, що „українці абляв йому син“ і тим подібні вісентинці. Одночасно повновласники українських ліст (п. Оля Мішкіна в VI-й округі та п. Оля Хлопиківна в II-й округі) дістали вже другої дини до оголошенні ліст повідомлення, що, молая, деякі виборці не підписали аласпоручно українських ліст і тому мусять перед головною виборчою комісією доказати автентичність своїх підписів. І цікаво, що з лісти II. виборчої округи закреслювали підписи аж 7-ох виборців на всіх оголошених 33 підписів, а вимагали до важности лісти 31. Зате на лісти в VI-й округі піддали в сумнів автентичність підпису 5-ох виборців на всіх оголошених 24 українських підписів, а вимагали до важности лісти 18 підписів. І почалися „ложденія“ повновласників з виборцями, які доказували автентичність своїх підписів. І лиш одні виборці, зважаний у своїй хатні, відкликани перед головною комісією свій підпис. Деякі-ж виборці азагалі не явилися перед головною комісією. Вініці повідомлено обі повновласники, що обі українські лісти уневажнили, бо головна виборча комісія на лісти II. виборчої округи уневажнила аж 18 підписів, а з лісти VI-й виборчої округи аж 16 підписів. І тому українське громадянство по нараді в дні 9. грудня ц. р. вирішило здержатися від голосування при таких виборах.

Зате загальний настрій українського громадянства дуже бадьорий. Виставляючи свої лісти, виявило оно віру у свої сили та азагалі собі компромісії „розмарування до „союзника“ за недержання умови, якої — до речі — наші сусіди ніколи не додержували при попередніх виборах. І тому сянські москафільи зовинні марешті витягнути правильний висновок, що без послідовної праці з українцями над збереженням останків нашого мішанства і азагалі нашого елементу в міській раді.

ВИБОРИ В РАВІ РУСЬКІЙ.

Місто Рава Руська поділене було на три виборчі округи. Після компромісу санацийного табору з жидами лишено до розгряки між собою одну округу на 10 радних. У двох інших округах мали вибирати по 7 радних і тут призначували по одному для „доржидних русинув“. Однак до згоди не дійшло і в останній канілі оголошено дві українські лісти, по одній на кожну округу. Комістеріяція в санацийнім таборі була велика, бо не думали, аби українці спромогалися на аласку лісту. Відбулося голосування; в комісії, яка урядувала в польським „Соколі“, діялися крімодірі річи. Все роблено, аби утруднити голосування, але наш нарід витривалий і таки вишло наших двох радних. Вибрано 12 поляків, 2 українців, 10 жидів (у тім 6 ортодоксів, 3 сіоністів, 1 бундівця). За зважання при голосуванні вносили протест

3 організаційного руху.

ПОВІТОВИЙ ЗІЗД УНДО В ПЕРЕМИШЛІ.

Дня 7. грудня ц. р. відбувся в залі Народного Дому у Перемишлі Повітовий Народний зізд УНДО. Зізді відкрив голова Комітету д-р Володимир Загайкевич. До Президії обрано: д-ра Вол. Загайкевича, о. Степана Гарабича з Мицькович і Василя Войтовича с. Василя з Трішчів. Секретарювали: інж. Ольга Козаківна і О. Семечко. Д-р Загайкевич реферував про політичне положення українського народу, д-р Осип Сташків про економічне положення. Д-р Микола Рибак реферував про справу організації і про ачиння партійної преси. Зізді з діяльності П. Н. К. і Народної Канцелярії адав О. Семечко. По рефератах зважались дискусія, в якій зважрав голос: д-р Михайло Іфбульський з Перемишля, о. Петро Войтович з Негриби, Степан Душець з Уйкович, О. Семечко з Перемишля, Віктор Поліський з Перекопаня, д-р В. Загайкевич, Роман Кишківський зі Стісевич і ін. Вибрано Повітовий Народний Комітет у складі: голова — д-р Вол. Загайкевич; члени: д-р Микола Рибак, д-р Осип Сташків, інж. Степан Навроцький, о. Петро Войтович, Осип Семечко, Іван Галич з Бикова, Микола Сакіський з Медик, інж. Ольга Козаківна, Іван Малака, інж. Степан Малай, Федь Курдіак і Василь Войтович с. Василь. Зізді ухвалив одностайно довіри Центр. Комітетові і Парла. Репрезентативі, а зокрема постові д-ра Вол. Загайкевича. Повітний Зізді ухвалив аласку резолюцій у справах політико-організаційних.

ВИРОБЛЯЄМО КИЛИМИ!

Продаємо не метри, але якість та тривалість. Зклад у Львові — Рутівського 1 (біля Марійської площі).

Взори килимів виснажено на бажання.

Дипломатичні візанти.

ПАРИЖ, 12. 12. ПАТ. На основі релцій з міжнародних диспетр зустріча французького амбасадора Понсета з Гітлером була з ініціатива канцлера. Про хід розмови нема покищо блищих подробиць. Кажуть, що Гітлер мав висунути нові аргументи на безпосередніми переговорами. На основі повідомлень преси, навчання французько-німецьких переговорів залежить від того, чи Гітлер дав французькому амбасадорові достаточні виснаження в справі брутальної армії.

Франц. уряд позначив англійський кабінет зі змістом вчорашньої розмови. Рапорт Понсета обмірковува рада міністрів, яка спрешає своє становище щовно на другий день.

БЕРЛІН, 13. 12. ПАТ. До Берліна приїхав учора італійський державний підсекретар Фульвіо Сувіч. На двірці повитали його представники італійської амбасаді в німецького уряду. Мін. Сувіч аложив лішту мін. Нойратові, опісля був на відкритті Райхстагу. Дальше відвідав прем'єра Герінга, мін. пропаганди Гебеля і віцекандц. Папена.

ПРАКТИЧНІ ДАРУНКИ НА МИКОЛАЯ
найдешевше дістанеш у текстильн. магазині
„ТАНІЙ СКЛЕП“ — 3. Залеський, Львів,
22/48 ГАЛИЦЬКА 8. 1—2

Відкриття Райхстагу.

БЕРЛІН, 13. 12. ПАТ. Відкриття й укрестити-ування повновбраного райхстагу відбулося вчора в год. 15. в залі опера Крем. Засідання тривало всього 3 минут. Зібралося 661 послів, майже всі в однострох штурмовиків і штальгелмів. Неприсутнього канцлера заступав мін. Гес. Між закордонними дипломатами був теж італійський віце-мін. Сувіч. Засідання відкрив президент Герінг.

На виснаження мін. Фріка вибрано президію в складі: президія Герінг, його заступники: дотеперішній президент пруського сойму Керль, дотеперішній баварський прем'єр Есер і пос. Штаве. Аклямацією уповажнено прем. Герінга визначити речинець і денний порядок наступного засідання. Замкнувши наради, Герінг азначив, що адержується від виклощення програмової промови з огляду на неприємність канцлера Гітлера.

Збройна сила Німеччини.

ПАРИЖ, 13. 12. ПАТ. „Еко де Парі“ заводить рапорт генерала Дебей про стан німецьких зброєв. Ефективні німецької армії аложив з правильною армією, військових формацій і військових ветеранів. Разом усі ефективні замісь 300.000 людей, яких домагається Гітлер, дають 2.700.000 людей. Рапорт агадує дальше про военний матеріал, яким розпоряджає Німеччина, про промислово мобілізацію та виховання молоді у воєнному дусі.

ДАР О М

З ЗНАМЕНИТИ Н О Ж И К И ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15

Почтові висилки відвортно.

Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок.

По широкому світі.

— Англійський міністр закордонних справ Саймон вибирається на другий тиждень на континент, де відвідав Париж, Рим і Лондон. На діють англійського посередництва у німецько-французьких переговорах.

— Англійська палата громад рішила відати адміністрацію Нової Фулланії під контроль британського короля.

— З Мадриду повідомляють, що загальний страйк в Еспалі аласав 2.000 робітників, що страйкували, вернулись до праці. Міністр аутришних справ уажає синдикалістично-анархістичну революційну скінченню.

— „Фелькшер Beobachter“ ааперече повідомлення французької преси, що німецький уряд у розмовах з Францією вступив з домаганнями віддати членим алави Райхверу до 300.000 людей та авести корогорочницьку службу.

— На аслітанні Куртиса у відповіді на запит соціаліста Прієте прем'єр ствердив, що революційний рух, хоча прийняв поважні розміри, не потягує ішних елементів пова конфедеративної праці та анархістично-федеративної.

— Ген. О'Дофі, воні ірландських фашистів, що укривалися перед арештуванням алатом прем'єра де Валери, вернулись до Дебінга і алає участь в радах никового комітету своєї партії.

Чи маєте вже

Новий

Самоуправний Закон

Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Діла“. Львів, Ринок 10.
Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

За вдержання мира на Балкані.

БІЛГОРОД, 13. 12. ПАТ. У пресі оголошені такий офіційний комунікат: Користаючи з нагоди гостини болгарської королівської пари в Югославії, голова ради міністрів і міністр закордонних справ Болгарії Мушанов та міністр закордонних справ Югославії Бвтич підчас стрічі обговорили справи, які цікавлять обі держави та ствердили одностайність думок на невичність адержання мира та співпраці між балканськими державами. Ствердили невичність широкі та постійної співпраці для розв'язку щораз пирішій і приятельських взаємин між обома країнами, погоджуючись щодо справи приступлення до опрацювання торговельної умови, ветеринарної конвенції, упрощення паспортної формальностей аадля скріплення та алокшення комунікаційних взаємин між Болгарією та Югославією. Обі державні мужі вірять, що болгарсько-югославська приязнь створить цінний чинник адержання мира на Балкані та алокшить порозуміння обот країн.

Бюджетова комісія.

У середу бюджетова комісія розглядала бюджет президії ради міністрів. Вилатки в тім ділянці вносять 2. 694.000 зол., минулого року вносили 3.020.160 зол. Доходи з тієї ділянки вносили мін. року 1.750 зол., таким будуть і цього року. У дискусії від Українського Клубу промовав пос. Луцький, який торкнувся низки справ, що обходять українське населення.

Бюджет президії ради міністрів прийняла комісія в другому читанні.

Сойм.

ВАРШАВА, 13. 12. ПАТ. Пасварне засідання сойму відбувається в п'ятницю в год. 10-й, а не в 16-й.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.

— Магази постелі Р. Джала, Львів, Хоруши-на 5, поручає: ковдри, матраци по найдешев-ших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 21-100

— Смакуи правдивих чаїв не тільки чай мар-ки „ИНДОХИНА“. Ручимо за його якість, смак і аромат тільки в оригінальному опакуванні фір-ми „индохина“ по 1, 2, 5, 10 і 50 дг. Жадайте і пробуйте чай „ИНДОХИНА“. Заступство і склад: Львів, Вахова 14, I. пов. 635 10-10

— Науку косметики для інтелігентних лань (теорії і практики) у аерворяднім косметичнім габінеті удіають фахово-дипломовані сили. Інформації удіає косметичний габінет „Distinction“, Коперника 42 а II. пов., від год. 12—15 і 18—19 вечір. ч. 734 3-10

— „Національне питання на останніх міжна-родних наукових зіздах“ обговорить директор Нац. Музею у Львові, вул. Мохначького 42. з відповідним показом видані конгресових у на-уковій робітні Нац. Музею в медію 17. грудня ц. р. в год. 16.30. Вступ для членів Союзу При-хильників Нац. Музею вільний, для гостей зви-чайний-музейний.

— Нові літературні журнали. У звязку з учо-ранньою новинкою під таким заголовком ді-стаємо вияснення від п. О. Боднарівна, що він буде тільки редактором літературного аветик-івка „Назустріч“, а видаватиме його спільное товариство „Смолоскипи“.

— Візич з астрономії. Львівська філія Т-т Приятелів Астрономії повідомляє, що в суботу 16. грудня 1933 р. в год. 18. веч. в залі Геоло-гічного Інституту львівського університету при вул. Даугоша 8. відбувається візич д-ра Мирона Зариньського „Астрономія в старині“. Вступ вільний. Гостям разі.

— Продовження радіової анкети. Продо-вження радіової анкети відбувається в суботу 16. ц. м. в год. 18. у доміні Народної Організації Українців м. Львова, Підвала ч. 7/III. аов. На порядку дня остаточне прийняття статуту і ме-моріалу в справі українських аацій. До ая-найчисленнішої участі аапрошує Комітет О-сновників Українського Радіового Т-ва.

— В Українськй Науковій Інституті в Берлі-ні відбувається 15. ц. м. аінзал в українській мо-ві на тем: Німецька „аажба“ праці — з аажу-сією.

— Інтерв'ю, якого не було. Варшавський студентський апотизисник „Жині Академічне“ розписав анкету на тему „Зантра української проблеми в Польщі“. Редакція того часопису звернулася м. і. до мене з проханням взяти в цій анкеті участь, однак я нічого не відповів. Невдоволено з'явилося у мене в редакції „Щіла“ двоє незнайомих мені молодих людей, які поновили згадану прохання. Я відмовив, подаючи низку мотивів, чому важко відповісти у польському студентському журналі на так сформульоване суто політичне питання і чому мені зокрема не лишило там забирати слово. Виявилася коротка розмова, яка — очевидно — в ніякому разі не була призначена до друку. Тимчасом на превелике моє здивування бачу, що „Жині Академічне“ оголосило „інтерв'ю“ зі мною; показується, що ті молоді панове з розмови, яку вели зі мною, без ніякого попередження мене вилонили кілька фраз, змішали те, що я казав, з тим, чого не казав, та подали все у такій недоказаній формі, що ніяк я того „інтерв'ю“ не міг би підписати. Тому, рішуче застерігаючись проти такого підступного здобування часописного матеріалу, прошу вважати ціле „інтерв'ю“ штучним фабрикатом редакції „Жині Академічне-ого“, за який я не беру ніякої відповідальності. — І. Кедрина.

— Півтора години насолоди і ніжного настрою пережило 12 ч. м. вужче коло сатків і запрошених гостей на концерті, влаштованому ученицями гімназії та фахової школи С.С. Василянок у Львові, з приводу імені Митрополита Шептицького, свого опікуна й добродія. Таких вражень можна зазнати тільки в лісовій школі, де гарний відбиток вигодує молодичка красуня, гідна сфільмування, а декламує або грає на фортеп'яні теж русалка десь знає Дісттра чи Буга. Співали два хори: гімназисток і учениць фахової школи, симпатичні не тільки своїм особистим складом, але й дзвінками голосами, що виявляли дбайливий труд своєї управи. Співали „Многа літа“ Біліковського, знаку композицій Борніанського, Шуберта, Лаврівського, а врешті коляли укладу Кошиця-Стенка. Особливо хор гімназисток захоплював м'яким металічним тоном, гідним грамофонових плит. Увесь концерт був навіяний ніжною лівою атмосферою, яку можна відчувати тільки серед людського квітника у розп'яну. Одно з найкращих звеличань. Високодостойно, о Опікуна української молоді.

— 335 золотих за 24 роки праці. Проект польського м-ства освіти передбачає, що платні учителів народніх шкіл мають оберталися в межах від 130 до 335 зол. місячно. Учителі народніх шкіл, які починають фахову службу, мають діставати п'ять літ аж до хвилини зложення практичного іспиту по 130 зол. місячно. Після 5 літ служби винагорода їх має виносити 160 зол. місячно. Місячну платню 335 зол. можуть досягнути учителі народніх шкіл після 24 літ служби. Проект передбачає незначні додатки для управителів народніх шкіл. Додаток цей має виносити від 5 до двадцятькілька зол. місячно. У відношенні до вчителів середніх шкіл проект передбачає платні від 210 до 450 зол. місячно. Директори середніх шкіл у залежності від літ служби можуть досягнути найвищу платню 700 зол. місячно.

„ГЕКСТИЛЬ“ — СТ. ЗАЛЕСКА, ГАЛИЦЬКА 18, Тел. 38-10, поручає матеріали озанні — на шкільні мундари, ки, костюми, муж. убрання та всякі шовки.

— Мороз і спека. В Карпатах морози дохотять до 35 градусів. На Гуцульщині позамерзали криниці. В Рівному, Луцьку та Пінську морози виносили в середу до 18—20 ст. нижче зера. — Хвиля морозів навістила північну та середню Італію. У Фльоренції занотували 7 ст. морозу, в Вероні 6 ст., Боліцано 11 ст. Впала там теж великі сніги. На Мадярщині температура впала до 20 ст. нижче зера. За два останні дні замерзло 5 людей. В місцевості Кішпешті наслідком морозу збожеволів нічний сторож та підпалив ярмарочні буди. — У Франції температура впала приблизно до 20 ст. У Бар-ле-Дік було 21 ст. морозу, в Парижі 10 ст. Ріка Сена замерзла. — В Нью-Йорку занотували великі морози. Було 52 мерзні випадки наслідком морозу. Зате в Південній Америці тепер спека, якої не тямлять там від 23 літ. Температура доходить до + 40 ст. Ц. Наслідком сонячного поразення померла там 60-літня жінка.

— Полеміка для студентів. Вищі школи в Ташкенті дістали уповноваження виставляти студентам 50 проц. здатності знижки. Полеміка ті можуть діставати не лише підчас фелій і світ, а теж тоді, коли їм признають кількаденні відпустки. Так залізничні полеміки діставати можуть студенти через увесь рік.

— В справі нових нотарів. З дня 10. ч. м. мінун реніаєць, коли могли зголошуватися кандидати на нотарів. До нотарівських палац атинчуло багато подань, які тепер розглядають. Це

потребує до кінця ч. м., а в перших днях січня увесь матеріал впаде до президії апеляційного суду. Праця президії скінчиться в половині січня, після чого предложиться внесення міністрів справедливості. Іменовані нотаріи можна надіятися в лютім, а нові нотарі обіймуть канцелярії мабуть з днем 1. березня 1934 р.

— Мороз і школи. Кураторі шкільних округ видали розпорядок для середніх і народніх шкіл про науку в часі морозів. В містах і селах, де школи мають добре огрівані салі, науку можна припинити тільки в ті дні, коли температура буде нижча від — 20 ст. Цельсія.

— Львівська хроніка. Нічу на 13. грудня помер ректор львівського університету д-р Генр. Гальбан. Родився 1870 р. — При вул. Пекарській ч. 9. скочила з П. пов. Марія Зарівна (з Рогатинщини), яка була на службі у терціанна жидівської фахової школи. Терціан виповів їй службу, тому вона постановила покінчити з життям. Тяжко ранену забрали до шпиталю. — Біля одного кіна кількох хлопців роздавало дещочки, що звивали бойкотувати німецьку фільму, яку висвітлювано в цьому кіні. Летючки видав протигітлерівський бойкотівний комітет. Хлопців придержали.

— Вбили на смерть. У Пискоровичах (пов. Ярослав) Михайло та Василь Кліш і Ілько та Степан Левницький викликали з хати Михайла Кухту й побили його так тяжко, що він помер на місці. Вбивники втекли.

— Наслідки безробіття. На вулицях Тернополя склався сумний факт. Якийсь молодий чоловік звертав на себе увагу неспокійною поведінкою, голосними окликами та напастуванням прохожих. Показалося, що це абсолювент прав Н. Ничка, що наслідком безробіття і нужди збожеволів. Несчастим занявся лікар, що відставив його до львівського шпиталю.

— Краєва хроніка. Городський суд у Стрию розписав стежні листи за 22-літнім Мих. Фохтою, що засуджений на кару в'язниці, які у в'язничному полотняному одязі. — Городський суд переслідує стежним листом Івана Халибуру з Адамівки під Ярославом, що укривається перед арештуванням. — На самбірському дворі колеса поїзду відтяли купцеві Коллеві обі ноги. Він стояв біля дверей, а кондуктор доникаючи двері притиснув йому поду плаща. Купець утратив рівновагу та дістався під колеса. — У Варшаві помер на 75. році життя проф. Йос. Семірладзкий. Родився 1858 р. в Харкові. До 1932 р. викладав геологію в львівському університеті. — У миколаївській тюрмі заховів б. посол Мистек. Його віддали до шпиталю. Перед ув'язненням просив Мистек, щоб кару йому відложили, бо він хорий на цукрицю. — Тернопільський суд присяглих засудив на до смертну в'язницю Осипа Ворожбита, що утопив свою жінку в ріці Сереті. — До слідчого арешту в Стрию приставлено Дмитра Коляка, що на весіллі у Івана Грицева пробив тяжко ножом Гаврила Свистуна. — В дрогобицькій шпиталі помер Петро Фендак з Доброгостова, пробитий ножом незнайомим напасниками.

— Появилася потвора? Англійська преса розписується широко про появу водної потвори в озері Лоч Нес у Шотландії. Назвіть у палаті громад відбулася дискусія на тему потвори. Озера пильнують як день так ніч сильні стежі, та досі потвори не вдалося зловити, бо озеро велике, має 22 милі довжини, 1 миль ширини, а глибоке на яких 1000 стіп. Над озером постійно сидять фотографі. Влада заборонила вбити потвору. Кореспондент „Таймса“ полк. Гуд вібрався на місце, щоб ствердити скільки в тій вісті правди. Каже, що достовірні люди звеличили його, що потвора ця довга на яких 50 стіп. Місцевий учитель Русель твердить, що дійсно в озері є потвора, невідома досі природникам. Має довгу шию із невеличкою головою, барва потвори темнотрутна, шкіра рапава, одначе не покрита лусками. Сам полк. Гуд потвори не бачив, зате, мовляв, бачили її два скати, що були з ним.

З судової салі.

ЗАСУД Д-РА СТ. БРИКОВИЧА.

Дня 2. грудня ч. р. відбулася в городському суді як делегованому в Золочеві (суддя Кульчицький) друга з черги карна розправа з політичним тлом проти д-ра Стелана Бриковича, адвоката в Тернополі, обвинуваченого прокуратурою в Тернополі за проступок зі статті 128 к. к. (невиправдане поведіння в судовій салі в часі розправи). Перша розправа відбулася в Золочеві дня 4. XI. ч. р. і тоді переслухали оба. д-ра Ст. Бриковича, що заперечив свою вину. Тоді переслухали також як свідків віцепрез. окр. суду в Тернополі д-ра Вендриховського, що зробив доносення на д-ра Бриковича і своє доносення як свідок у цілості піддержав. Він зізнав, що оба. д-р Брикович говорив піднесеним голосом, вимахував у сторону трибуналу руками, а впаді кулаками, що своїм вступом хотів зробити демонстрацію проти суду, що про це наміремо демонструвати.

НЕ ЖАЛУЙ ТРУДУ

зайди до нас, а переконаєшся, що гарля торбинка, парасолька, тетка і т. і. куплені у фірмі „НОВЛЕС“ буде найкращим дарунком на СВ. МИКОЛАЯ.

Н О В Л Е С — ЯГАЙЛОНСЬКА 11 а.
10/33 Увага на фірму і число дому. 1—2

анала вісцери палестра, котра явилася на розправі майже в компанії. Переслухавши як свідок член трибуналу окр. суддя Гостковський зізнав, що д-р Брикович говорив як звичайно (а знав його з розправ від близьше як 10 літ), не грозив і не вимагував руками чи кулаками і взагалі відтикнув зізнання свідка д-ра Вендриховського. Дальший свідок член трибуналу окр. суддя Герман зізнав, що не звертав ближче уваги на поведінку д-ра Бриковича і для висвітлення справи цей свідок не мав нічого важнішого. Так само мовчю стемпировав зізнання д-ра Вендриховського і свідок присяглий суддя Згурський, посесор з Березовиці Венжоні біля Тернополя. Оборона поклядала нових свідків і тому розправу відложили на день 2. ч. м.

На цій розправі в Золочеві переслухали як свідків тернопільських адвокатів д-ра Ладика, д-ра Лавровича і д-ра Ландесберга. Вони зізнали, що поведінка і голос в часі промови д-ра Бриковича не були зовсім провокуючі, називали — спокійні, що він судився образив, не вимахував руками, ані не грозив кулаками. Зокрема підчеркнув це свідок д-р Ландесберг, котрий крім цього зізнав, що в аудиторії було асеного трьох адвокатів (а в IX в Тернополі понад сім сотні) та що не було ніякої демонстрації оборонців, спеціально д-ра Барана і д-ра Бриковича. Від переслухання інших свідків оборона відступила.

Проголошення присуду встеріє собі суддя на день 5. грудня ч. р. Того дня оголосив присуд, котрим д-ра Ст. Бриковича визнано винним проступку зі ст. 128 к. к. і засуджено на 50 (п'ятдесят) зол. гривани або на десять днів арешту і 143 зол. судових коштів та 5 зол. судової оплати.

Проти вирок оборона зголосила апеляцію до окр. суду в Золочеві. Боронили місцеві адвокати д-р Вліно і д-р Струсенич.

Дописи.

Львів.

Свято ошадности на городецькому передмісті Заходом кредитової кооперативи „Згода“ на городецькому передмісті відбулося в дні 10. грудня ч. р. в люкалі читальні „Просвіти“ (Городецька 121) свято ошадности, яке пройшло дуже гарно. В год. 5-й вечором відкрив свято о. Михайло Лада промовою, в якій представив вагу та значіння праці, ошадности і господарності в житті народу. З черги довший реферат про спосіб ошадности гроша, часу і праці і в житті одиниць, і в житті цілого народу виголосив д-р Іж. Євген Храпливий. По рефераті розібрали присутні пушки ошадности кооперативи „Згода“, щоб дома практично переводити сотику, але постійну ошадність та скласти її у своїй кооперативній установі. По цій промові, як ше директори кооп. „Згода“: радик Костишин, д-р Яворський і д-р Цюнь, підкреслили вагу ошадности, яка в цій кооперативі започаткована добре ше в попередньому році. Цій дирекції треба теж завдати, що кооп. „Згода“ розвивається добре та що така справа, як ошадність, заходить тут теж добрий послах. — По цій частині свята відбулася виаторська вистава пєс: „На першій гулі“ і „Заручини по смерті“, що їх відіграє драматичний гурток читальні „Просвіти“. На рефератах було около 50 осіб, на виставі салі була вишопнена.

КОВЕЛЬ.

Коли настане для ковельчан „великий день повернення страченого майна?“ Прочитавши в ч. 318 „Щіла“ замітку про „великий день харківської колонії“, яка радє з приводу повернення вину до рук українців великого будинку, а саме Українського Національного Дому, страченого через суперечки А ворожнечі, мимоволі не пригадало мені аналогічну історію з майном будинку ковельської „Просвіти“. Ковельська „Просвіта“, що її закрила адміністрація в році 1923, мала власне нерухоме майно, що складалося з хати й землі, де містився якийсь час дитячий притулок „Просвіти“. З припиненням діяльності „Просвіти“ цим майном тимчасово заступувалася „Основа“. А пізніше це майно, без всякого спротиву відповідальних наших чинників, перейшло до розпорядности чужих людей і там воно находитесь по цей день. Ліквідаційна комісія „Просвіти“, яку пізніше заступила кураторія під провозом С. Підгірського, нічого в цій справі не зробила, щоб просвітняське майно врятувати. Отже цією дорогою закликаємо до громадського обов'язку кураторію, створену спеціально для опіки над майном б. „Просвіти“, виявити будь-яке зацікавлення цєю справою і скорше подати прб повернення до рук українців страченого майна з хатою. Бо може бути за пізно! При цій нагоді салі згадати, що в у повіті находитесь майно б. „Просвіти“ в поабному ставі, себто без належного догляду й опіки. Громадяни.

Гасло: ГРУДЕНЬ, ПРОСВІТА, ОБОВ'ЯЗОК!

Якщо знаєте, що „Просвіта“ пригортає до себе інші наші установи, то знайте і про свій обов'язок супроти „Просвіти“!

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10